

Estimada bona gent,

Molt bon vespre,

Segurament aquesta és una de les nits més importants de la nostra vida. Potser per això estem una mica nerviosos. Per a mi és un honor i un goig poder estar aquí avui per parlar, entre altres persones afortunades, de la importància d'aquest espai ja mític, l'Horiginal, i d'aquest llibre també mític, GENERACIÓ HORIZONTAL, a càrrec de Marta Huertas i Dídac Rocher amb LaBreu Edicions.

No és inhabitual que un bar esdevingui eix històric de la literatura, de les generacions, de grups i de grupuscles en diferents terrenys artístics. Cabaret Voltaire de Zurich, Café Gijón de Madrid, Els Quatre Gats de Barcelona, només per esmentar-ne uns quants. Aquests foren els bressols de molta gent que ens va il·luminar amb el seu esclat, de la mateixa manera que l'Horiginal i GENERACIÓ HORIZONTAL són una guia i un testimoni d'un moviment extraordinari de les lletres catalanes, un moviment que ha sorprès fins i tot els mateixos organitzadors: Meritxell Cucurella-Jorba, Gigi Marzullo, Manel Pérez, Ferran Garcia, Josep Pedrals i Núria Isanda.

I això és així perquè, per a molts de nosaltres, l'Horiginal ha estat el que havíem somniat com a autèntica vida literària: però millor, perquè no era un somni, ni lectures, ni imaginacions sinó que era real, i els nostres inicis, els nostres desenvolupaments, s'han anat fent aquí cada setmana, i gràcies a l'Horiginal.

Perquè per entendre el desenvolupament de la literatura catalana a finals del segle XX i a principis del segle XXI s'haurà de recórrer, es vulgui o no, a la història secreta, i no tan secreta, de l'Horiginal, una història que ara queda fixada per a les generacions del futur a partir d'aquesta meravellosa feina que és el conjunt de fotografies i de textos de GENERACIÓ HORIZONTAL, que veu la llum gràcies a LaBreu Edicions, una editorial que precisament va néixer, patir, prosperar i glorificar-se entre aquestes parets.

Aquí hem recitat, hem presentat obres literàries de tots els formats: llibres, revistes, fanzines, CDS, videoclips, catàlegs, fins i tot novel·les que convertien l'Original en un espai llegendari.

Aquí hem rigut, hem plorat, hem discutit, hem fumat i hem deixat de fumar, i ens hem queixat, però també hem celebrat notícies precioses.

Aquí ens hem preocupat pels estats de salut de na Núria i d'en Ferran quan semblava que no se'n sortirien perquè estaven ben fotuts, i aquí estan, com dues Santes Pasqües, més joves i més vius que mai.

Aquí hem cridat de ràbia quan varen tancar aquest espai a l'any 2010 i semblava que no tornarien a obrir. Però no, i aquí estem de bell nou, en un espai que ha canviat i que ara és La Rubia.

Aquí hem dit que havíem perdut o guanyat premis, i aquí hem dit que hem començat llibres, acabat llibres, abandonat llibres, publicat llibres.

Aquí hem fet recitals, festivals, exposicions, xous, performances, entrevistes en viu o presentacions de vídeos eutròfics. Aquí hem vingut quan estàvem sense parella, a veure si aconseguíem xingar, per després venir casats i embarassats i amb criatures.

Aquí hem fet que el públic torturés els poetes amb armes de destrucció massiva; aquí hem inflat matalassos inflables amb consoladors; aquí hem estat escenari de filmació del desaparegut programa L'HORA DEL LECTOR; aquí hem deixat que Lluís Llach presentés el Premi Miquel Martí i Pol atorgat a Sílvia Pérez Cruz; aquí hem vist créixer els fills taronja de David Ymberton; aquí tenien el seu despatx Abel Cutillas i Isabel Sucunza quan preparaven l'obertura de la Llibreria Calders; aquí han recitat poetes de tots els Països Catalans i de Països Estrangers; aquí hi ha hagut gent que no ha recitat mai i que no hi recitarà mai, Joan Margarit va per tu!

Aquí hem conegut amors i amants, aquí hem perpetuat passions o crims, aquí ALGUNS han follat, la gran majoria NO, i hi ha hagut enamoraments, odis visceral, casaments, naixements i divorcis. Alguns pensàvem que no ens discutiríem mai i ens hem acabat discutint, i també alguns ens hem acabat distanciant, com passa amb el temps. Però també hi ha hagut temps per a reconciliacions i retrobades.

Aquí hem gaudit, hem patit, hem bramats, hem cridat, hem recitat per a quatre rates i hem gemegat per a multituds, aquí hem fet el ridícul i aquí hem estat com déus.

Aquí hem patit les morts de grans mestres, grans mestres que venien i varen convertir aquest espai en un refugi i en un temple, en la seva gran casa, és el cas de Carles Hac Mor, de Benet Rossell i de Francesc Garriga. Aquest llibre GENERACIÓ HORIZONTAL també els immortalitza.

Aquí, entre tots, però sobretot gràcies als seus responsables, hem construït un ESPAI ÚNIC AL MÓN. Possiblement l'únic lloc del planeta que cada setmana, cada setmana, durant 17 anys ha estat escenari per propulsar actes poètics. Una fita que és inigualable i que pot perforar tots els Llibres dels Rècords Guinness. L'Horiginal ha estat el nostre laboratori i el nostre triomf col·lectiu, un exemple més de com la cívica societat civil catalana és capaç d'aconseguir miracles inqüestionables, miracles que presenciem avui cada dia en aquests temps caòtics però preciosos. L'Horiginal i el llibre GENERACIÓ HORIZONTAL són un pur exemple multidisciplinar, transversal, eclèctic, transgeneracional, generós, responsable, professional i precós, són un punt d'encontre, de creació i de propagació. I nosaltres, els que l'hem erigit, som història de la vida i de la literatura d'aquest país. Aquest llibre ho demostra, ho constata, i esdevé un testimoni immortal, perquè els llibres no moren mai.

L'Horiginal ha estat, és i serà casa nostra, sempre, passi el que passi. I les nostres mares no s'hauran de preocupar mai de res perquè aquí tenim la nostra altra mare, Núria Isanda, Madona des Caparó, i aquí tenim el nostre altre pare, Ferran Garcia,

l'Escultor de les Nostres Ànimes i Conjurador d'aquestes sessions, i aquí tenim els nostres enemics, els nostres amics, els nostres amors, els nostres amants, els nostres germans. Qui no sigui fidel a aquests orígens perdrà la seva identitat natural. Perquè aquí hem nascut i aquí morirem.

Mentrestant, però, seguim endavant!

Perquè la vida continua.

I perquè el combat continua.

I esdevenim, ara ja, per sempre, amb orgull i clarividència, la definitiva

GENERACIÓ HORIZONTAL.

Jaume C. Pons Alorda

Dimecres 18 d'octubre de 2017